

První i poslední

Václav Neckář

Jen ti spánek bílou přízí
víčka spoutá k víčkům
okolní svět náhle zmizí
jak když sfoukneš svíčku

Den se chůzí vrávoravou
zvolna v dálce ztrácí
ke tvým dvířkům už sny plavou
krajkou na polštářcích

Tak já půjdu
co víc mi zbývá
dobře vím že bych jen v povzdálí
zbytečně stál
dobře vím že tvůj sen křídla má
kamsi tě unáší a já si přál

Procházet se ve tvých krocích
nejen až se rozední
s tebou kráčet klenbou noci
být první i poslední

A teď sám tu s tímhle přáním
neskonale hloupým
vyčkávám a nemám zdání
kdy do tvých snů vstoupím

Den se chůzí vrávoravou
v závojích tmy ztrácí
jaké sny teď víří hlavou
v krajkách na polštářcích

Ty ve svých snech dálkou letíš
jako vážka nad vodou
když sníš o mně je to nejspíš
pouhopouhou náhodou